
Sesijas dokuments

B8-0091/2018

5.2.2018

REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

iesniegts, noslēdzot debates par Komisijas priekšsēdētāja vietnieces/
Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos
paziņojumu,

saskaņā ar Reglamenta 123. panta 2. punktu

par pašreizējo stāvokli cilvēktiesību jomā Turcijā
(2018/2527(RSP))

Kati Piri, Victor Boștinaru, Elena Valenciano, Knut Fleckenstein
S&D grupas vārdā

Eiropas Parlamenta rezolūcija par pašreizējo stāvokli cilvēktiesību jomā Turcijā (2018/2527(RSP))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Turciju, jo īpaši 2016. gada 27. oktobra rezolūciju par žurnālistu stāvokli Turcijā¹,
- ņemot vērā 2017. gada 6. jūlija rezolūciju par Komisijas 2016. gada ziņojumu par Turciju²,
- ņemot vērā Komisijas 2016. gada ziņojumu par Turciju,
- ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja *Jean-Claude Juncker* 2017. gada 13. septembra uzstāšanos Parlamentā ar runu par stāvokli Savienībā,
- ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces / Savienības augstās pārstāves *Federica Mogherini* un Eiropas kaimiņattiecību politikas un paplašināšanās sarunu komisāra *Johannes Hahn* 2018. gada 2. februāra paziņojumu par jaunākajām norisēm Turcijā, 2017. gada 14. jūlija paziņojumu gadu pēc valsts apvērsuma mēģinājuma Turcijā, un viņu 2017. gada 13. marta paziņojumu par Venēcijas komisijas viedokli par grozījumiem Turcijas Konstitūcijā un nesenākajiem notikumiem,
- ņemot vērā Eiropas Ārējās darbības dienesta (EĀDD) runaspersonas 2017. gada 8. jūnija paziņojumu par to, ka saņemtas ziņas par *Amnesty International* Turcijā vadītāja *Taner Kiliç* apcietināšanu, 2017. gada 8. jūlija paziņojumu par cilvēktiesību aizstāvju apcietināšanu Turcijas *Büyükkada* salā un 2017. gada 26. oktobra paziņojumu par cilvēktiesību lietām Turcijā,
- ņemot vērā Eiropas Padomes cilvēktiesību komisāra 2017. gada 2. novembra rakstiskos apsvērumus, kas iesniegti Eiropas Cilvēktiesību tiesai, par divpadsmit pieteikumiem saistībā ar vārda brīvību un parlamenta deputātu tiesībām uz brīvību un drošību Turcijā un 2017. gada 10. oktobra rakstiskos apsvērumus par desmit pieteikumiem saistībā ar vārda brīvību un žurnālistu tiesībām uz brīvību Turcijā,
- ņemot vērā to, ka ES pamatvērtības tostarp ir tiesiskums un cilvēktiesību ievērošana un pienācīgai tiesu sistēmas darbībai un pamattiesību ievērošanai ir izšķiroša nozīme un tai jābūt prioritātei tādās kandidātvalstīs kā Turcija,
- ņemot vērā vārda brīvību, kas noteikta Eiropas Cilvēktiesību konvencijā (*ECHR*) un Starptautiskajā paktā par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām (*ICCPR*), kuriem ir pievienojusies arī Turcija,
- ņemot vērā “Principu kopumu par visu personu aizsardzību, kurām piemērots jebkāds apcietinājuma vai brīvības atņemšanas veids”, ko ANO Ģenerālā asambleja pieņēma ar

---

¹ Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0423.

² Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0306.

rezolūciju 43/173 1988. gada 9. decembrī,

- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu,
  - ņemot vērā Reglamenta 123. panta 2. punktu,
- A. tā kā Parlaments asi nosoda 2016. gada 15. jūlija valsts apvērsuma mēģinājumu; tā kā ārkārtas stāvoklis patlaban tiek izmantots, lai apklusinātu opozīciju un tas pārsniedz jebkādas leģitīmus pasākumus valsts drošības apdraudējuma novēršanai; tā kā saskaņā ar starptautiskajām tiesībām ārkārtas pasākumiem ir jābūt nepieciešamiem un samērīgiem gan darbības jomas, gan ilguma ziņā un tos drīkst izmantot vienīgi, lai novērstu patiesu valsts drošības apdraudējumu; tā kā Turcijas varas iestādes ir ļaunprātīgi izmantojušas ārkārtas stāvokļa noteikumus, lai ieviestu vispārējus aizliegumus, veiktu patvaļīgu aizturēšanu un noteiktu vārda un pulcēšanās brīvības ierobežojumus; tā kā šie pasākumi ir apdraudējuši tiesības uz aizsardzību pret sliktu izturēšanos, kā arī tiesības uz taisnīgu tiesu, vienlaikus dodot iespēju valdībai apiet parlamentāro un tiesu kontroli; tā kā saskaņā ar *Human Rights Watch* ziņām daudzas juridiskās darbības ir izbeigtas, jo nebija nekādu pierādījumu pat apsūdzēto līdzdalību neveiksmīgajā valsts apvērsuma mēģinājumā;
- B. tā kā apcietinātie cilvēktiesību aizstāvji, politiskie aktīvisti, juristi, žurnālisti un citi inteliģences pārstāvji bieži vien ir nepatiesi apsūdzēti par to, ka viņi "ir bruņotas teroristu organizācijas locekļi" vai "atbalsta bruņotu teroristu organizāciju"; tā kā saskaņā ar Turcijas Tieslietu ministrijas oficiālo statistiku par 2016. gadu 4187 cilvēki tika apsūdzēti par "prezidenta aizskaršanu" saskaņā ar Turcijas Kriminālkodeksa 299. pantu, tika sāktas 482 lietas par "Turcijas tautas aizskaršanu" saskaņā ar tā paša kodeksa 301. pantu un 17 322 cilvēki tika apsūdzēti par nelegālu organizāciju propagandu; tā kā 148 cilvēki, kas parakstīja uzsaukumu "Akadēmiķi mieram" tagad ir apsūdzēti par "teroristu propagandas izplatīšanu" un viņu lieta tiesā tiks izskatīta 2018. gada maijā;
- C. tā kā nesamērīgie pasākumi, kas veikti pēc ārkārtas stāvokļa pasludināšanas, piemērojot aizturēšanu, atlaišanu, apcietināšanu un īpašuma konfiskāciju, ir vērsti ne vien pret tūkstošiem cilvēku, par kuriem tiek apgalvots, ka viņi ir locekļi/atbalstītāji Gülen kustībā, kura tiek uzskatīta par apvērsuma organizētāju, tostarp 50 000 atrodas pirmstiesas apcietinājumā, bet šie pasākumi ir vērsti arī pret disidentiem kopumā un jo īpaši pret opozīcijas politiskajām partijām; tā kā vēl tūkstošiem atrodas pirmstiesas apcietinājumā, to pamatojot ar saistību ar teroristu organizācijām, piemēram, ar Kurdistānas Strādnieku partiju (PKK); tā kā lietās, kuras pārskatīja *Amnesty International*, netika atklāti nekādi ticami pierādījumi par konkrēto personu iesaisti kriminālās darbībās, liekot domāt, ka daudzi vai lielākā daļa no šiem pirmstiesas apcietinājumā esošajiem cilvēkiem ir ieslodzīti patvaļīgi; tā kā apelācijas par atbrīvošanu no pirmstiesas apcietinājuma tiek regulāri noraidītas un tiesas sistemātiski neievēro nevainības prezumpcijas principu;
- D. tā kā saskaņā ar Eiropas Žurnālistu federācijas datiem pēc apvērsuma mēģinājuma 2016. gada 15. jūlijā vismaz 148 žurnālisti un rakstnieki joprojām ir apcietināti, no kuriem lielākā daļa tiek turēti ieslodzījuma vietās bez jebkādam apsūdzībām, un lielākai daļai ieslodzīto nav pieejas juristiem; tā kā organizācija „Reportieri bez robežām” 2017. gadā klasificēja Turciju kā "pasaules lielāko cietumu plašsaziņas darbiniekiem";

tā kā ierobežojošā un iebiedējošā vide, ko radījusi aizvien pieaugošā žurnālistu, rakstnieku, sociālo plašsaziņas līdzekļu lietotāju un citu iedzīvotāju, pat nepilngadīgo, vajāšana par "prezidenta aizskaršanu" noved pie aizvien lielākas pašcenzūras; tā kā daži no apcietinātajiem žurnālistiem ir liegtas tiesības uz pieeju juristiem un viņi tiek turēti nehumānos apstākļos, kur viņiem tiek draudēts un darīts pāri;

- E. tā kā saskaņā ar *Amnesty International* datiem Turcijas varas iestādes pēc apvērsuma mēģinājuma ir slēgušas 160 apraides stacijas, laikrakstu un žurnālu redakcijas, publikāciju un izplatīšanas uzņēmumus; tā kā tāpat saskaņā ar *Amnesty International* datiem saskaņā ar ārkārtas stāvokļa dekrētu ir slēgtas simtiem pilsoniskās sabiedrības organizācijas, tostarp vadošās NVO, kas palīdz iekšzemē pārvietotām personām un bēgļiem, kā arī ir slēgtas sieviešu un bērnu tiesību NVO; tā kā šīs represijas ārkārtīgi ietekmē pilsonisko sabiedrību;
- F. tā kā *Amnesty International* turklāt ziņo, ka Turcijas varas iestādes kopš 2016. gada jūlija ir pārtraukušas 107 000 cilvēku profesionālo darbību; tā kā kopš 2016. gada jūlija ir iesniegtas vairāk nekā 100 000 sūdzības Turcijas Konstitucionālajā tiesā, kura ir pasludinājusi, ka nav kompetenta jautājumos, uz kuriem attiecas ārkārtas stāvokļa dekrēts; tā kā Izmeklēšanas komisija par ārkārtas stāvokļa praksi, kas tika izveidota pēc Eiropas Padomes ieteikuma, līdz 2018. gada 18. janvārim ir saņēmusi 104 789 pieteikumus un līdz šim tā ir pieņēmusi lēmumus tikai 3110 lietās, un šie lēmumi nav publiskoti; tā kā šā iemesla dēļ Turcija līdz šim tā arī nav nodrošinājusi nekādu savlaicīgu un efektīvu apelācijas procedūru; tā kā lielāka daļa to cilvēku, kuru profesionālā darbība ir pārtraukta, nevar turpināt strādāt savā profesijā un arī nevar pamest valsti, jo viņu pasas ir anulētas, kā rezultātā viņi un viņu ģimenes ir izmisīgā situācijā, gaidot tiesisko aizsardzību;
- G. tā kā Turcijas arodbiedrību konfederācijas ir ziņojušas par smagiem iespējamiem pārkāpumiem saistībā ar atlaišanu, iebiedēšanu, atriebīgiem pasākumiem, apcietināšanu un policijas uzbrukumiem, kas vērsti pret arodbiedrības ierēdņiem par to, ka viņi veic arodbiedrības leģitīmas darbības; tā kā pēc 15. jūlija apvērsuma mēģinājuma tika slēgtas divas arodbiedrību konfederācijas, kas apvienoja 19 arodbiedrības ar gandrīz 50 000 strādājošo, pamatojoties uz dekrētu par viņu iespējamu saistību ar teroristu organizācijām; tā kā ir ticis nepieļauts būtisks skaits arodbiedrības protestu un demonstrāciju, tādējādi nesamērīgi ierobežojot arodbiedrību tiesības;
- H. tā kā tiesu sistēma nav neatkarīga un objektīva; tā kā pēdējos gados ir vērojama izpildvaras kontrole pār tiesu sistēmu un kriminālvajāšanu, tiek plaši izvērsta tiesnešu un prokuroru apcietināšana, atbrīvošana no amata un patvaļīga pārcelšana citā amatā, kā arī pastāvīgi uzbrukumi juristiem; tā kā 2017. gadā tika apcietināti 47 juristi; tā kā no amata ir atbrīvota aptuveni viena ceturtdaļa tiesnešu un prokuroru, skaita ziņā sasniedzot vairāk nekā 4000, un daudzi no viņiem ir apcietināti, kā arī dažos gadījumos ir konfiscēti viņu īpašumi; tā kā šādi tiek smagi apdraudēta Turcijas tiesu sistēmas neatkarība un integritāte;
- I. tā kā saskaņā ar Cilvēktiesību asociācijas (HRA) datiem 2017. gada pirmajos 11 mēnešos 2278 cilvēki tika spīdzināti vai pakļauti nežēlīgai attieksmei; tā kā 428 no šiem gadījumiem cilvēki tika sisti vai pakļauti citām nežēlīgām darbībām apcietinājuma vietās, bet 1855 gadījumos tas notika ārpus apcietinājuma vietām — saistībā ar

sanāksmēm un demonstrācijām, kurām uzbruka drošības spēki;

- J. tā kā situācija valsts dienvidaustrumos joprojām raisa dziļas bažas; tā kā ir ziņots, ka saistībā ar drošības operācijām kopš 2015. gada jūlija ir nogalināti aptuveni 2500 cilvēki un tiek lēsts ka puse miljona ir bijuši spiesti pārvietoties valsts iekšienē; tā kā 2017. gada pirmajos 11 mēnešos bruņotu konfliktu dēļ visā valsts teritorijā dzīvību zaudēja 695 cilvēki, tostarp 183 kareivji, policisti, ciematu aizsardzības spēku locekļi, 460 militāro grupējumu locekļi un 52 civiliedzīvotāji; tā kā vairāki likumi, tostarp 2016. gadā pieņemtais Likums Nr. 6722 par to drošības spēku juridisko aizsardzību, kas piedalās terorisma apkarošanā, radījuši sistemātiskus nesodāmības apstākļus drošības spēkiem; tā kā vietējie prokurori konsekventi atsakās ierosināt izmeklēšanu par ziņotajām slepkavībām un neatkarīgiem novērotājiem tiek liegta iespēja piekļūt attiecīgajām teritorijām; tā kā apcietinājumā joprojām atrodas 68 kurdu mēri; tā kā Oficiālajā vēstnesī 2017. gada 24. decembrī tika publicēti divi ārkārtas stāvokļa dekrēti, kas citstarp noteica "kriminālatbildības atcelšanu tiem civiliedzīvotājiem, kas rīkojas, lai apspiestu apvērsumu mēģinājumus un terora aktus";
- K. tā kā apcietināto žurnālistu un cilvēktiesību aizstāvju vidū, piemēram, ir Vācijas – Turcijas žurnālists *Deniz Yücel*; Somijas – Turcijas reportiere *Ayla Albayrak* tika notiesāta neklātienē; akadēmiķis un sleju autors *Mehmet Altan* un žurnālists *Şahin Alpay*; kā arī vairāki žurnālisti un darbinieki no dienas laikraksta "Cumhuriyet", tostarp *Ahmet Şik*;
- L. tā kā pēc konstitucionālā grozījuma, ar kuru tika atcelta liela skaita parlamenta deputātu imunitāte, daudzi opozīcijas deputāti ir pakļauti tiesas procesam un ir apcietināti, pamatojoties uz apsūdzībām saistībā ar terorismu un citām apsūdzībām, ņemot vērā to, ka viņi leģitīmi īstenoja savas tiesības uz vārda brīvību; tā kā ieslodzījumā joprojām atrodas 10 parlamenta deputāti, tostarp *HDP* līdzpriekšsēdētāji *Figen Yuksekdag* un *Selahattin Demirtas*, kā arī *CHP* deputāts *Enis Berberoglu* un 6 deputātiem ir atņemts viņu deputāta mandāts, tostarp Saharova balvas ieguvējai *Leyla Zana*;
- M. tā kā 2017. gada jūlijā Turcijas varas iestādes apcietināja 10 cilvēktiesību aizstāvjus (Stambulas desmitnieks), no kuriem 2 joprojām ir ieslodzījumā un astoņi ir atbrīvoti pret drošības naudu; tā kā Stambulas tiesa 2018. gada 1. februārī atcēla pati savu spriedumu atbrīvot *Amnesty International* Turcijā priekšsēdētāju *Taner Kılıç*, paturot viņu apcietinājumā visu viņa tiesas procesa laiku;
- N. tā kā viens no Turcijas vadošajiem pilsoniskās sabiedrības līderiem *Osman Kavala* tika apcietināts 2017. gada 18. oktobrī un līdz šim laikam tiek turēts ieslodzījumā, pamatojoties uz apsūdzību par "mēģinājumu gāzt valdību", tāpēc, ka viņš atbalstīja Gezi parka protestus 2013. gada decembrī;
- O. tā kā turpinās uzbrukumi politiskajai opozīcijai, kas izmanto sociālos plašsaziņas līdzekļus; tā kā 573 cilvēki, tostarp aktīvists *Nurcan Baysal* un Turcijas Medicīnas asociācijas locekļi ir apcietināti par to, ka viņi publicējuši komentārus sociālajos plašsaziņas līdzekļos, kuros pausta kritika par Turcijas valdības organizēto militāro iebrukumu Sīrijas anklāvā Afrinā;
- P. tā kā kopš 2016. gada ir slēgtas vismaz 55 sieviešu tiesību organizācijas; tā kā 2017. gada 19. novembrī Ankaras valdes vadītāja birojs nolēma noteikt aizliegumu uz

nenoteiktu laiku attiecībā uz jebkādiem pasākumiem, ko organizētu LGBTI organizācijas,

1. atkārtoti pauž asu nosodījumu par 2016. gada 16. jūlija apvērsuma mēģinājumu un pauž solidaritāti ar Turcijas iedzīvotājiem; atzīst Turcijas valdības tiesības un atbildību rīkoties, lai sauktu vainīgos pie atbildības, vienlaikus nodrošinot tiesiskuma ievērošanu un tiesības uz taisnīgu tiesu; tomēr uzsver, ka neveiksmīgais militārā apvērsuma mēģinājums patlaban tiek izmantots, lai vēl vairāk apspiestu leģitīmu un miermīlīgu opozīciju un liegtu plašsaziņas līdzekļiem un pilsoniskajai sabiedrībai miermīlīgi īstenot vārda brīvību, Turcijas valdībai nesamērīgi piemērojot nelikumīgas darbības un pasākumus;
2. pauž dziļas bažas par pastāvīgo pamattiesību un pamatbrīvību, kā arī tiesiskuma situācijas pasliktināšanos Turcijā, kā arī par to ka tiesu vara nav neatkarīga; pauž nosodījumu par patvaļīgu aizturēšanu, tiesisku un administratīvu vajāšanu, kas vērsta pret desmitiem tūkstošu cilvēku, tostarp cilvēktiesību aizstāvjiem, neatkarīgu pilsoniskās sabiedrības organizāciju locekļiem, juristiem, tiesnešiem, politiskajiem aktīvistiem, plašsaziņas līdzekļu darbiniekiem, arodbiedrību locekļiem un akadēmisko aprindu pārstāvjiem; mudina Turcijas varas iestādes nekavējoties un bez nosacījumiem atbrīvot visus tos, kas ir apcietināti tikai par to, ka viņi dara savu likumīgu darbu un īsteno savas tiesības uz vārda un biedrošanās brīvību, un tiek turēti apcietinājumā bez jebkādiem reāliem pierādījumiem par kriminālām darbībām; prasa atcelt ārkārtas stāvokli valstī un atcelt ārkārtas stāvokļa dekrētus;
3. uzsver, ka žurnālisti nebūtu jāapcietina par viņu publikāciju saturu vai iespējamām politiskām saiknēm; uzsver to, ka ir jānodrošina, lai pirmstiesas aizturēšana notiktu tikai izņēmuma kārtā; izsaka nožēlu par to, ka ārkārtas noteikumi tiek izmantoti arī tam, lai iebiedētu to žurnālistu un cilvēktiesību aizstāvju ģimenes locekļus, kas devušies bēgļu gaitās uz ārvalstīm vai slēpjas, tostarp anulējot šo ģimenes locekļu pasus vai uz laiku turot viņus apcietinājumā;
4. aicina Turcijas valdību nodrošināt visām tām personām, kam piemēroti ierobežojoši pasākumi, pienācīgu un efektīvu tiesisko aizsardzību un lietu pārskatīšanu atbilstīgi tiesiskuma ievērošanai; uzsver, ka nevainīguma prezumpcija ir jebkuras konstitucionālas valsts pamatprincips; pauž nožēlu par brutālajiem ierobežojumiem attiecībā uz juristu pieejamību ieslodzītājiem; aicina Turciju steidzami pārskatīšanas kārtā pārveidot Izmeklēšanas komisiju par ārkārtas stāvokļa praksi, lai šī komisija kļūtu par stingru un neatkarīgu komisiju, kas spēj individuāli pievērsties visiem gadījumiem, efektīvi izskatīt milzīgo pieteikumu skaitu, ko tā saņem, un nodrošināt, ka netiek nepamatoti aizkavēta izskatīšana tiesā; mudina Izmeklēšanas komisiju publiskot savus lēmumus; tā kā tas nav nodrošināts, aicina Turcijas varas iestādes atjaunot darbā tos, kas tikuši atlaisti un atjaunot viņu sociālās tiesības, kā arī atļaut arodbiedrībām likumīgi veikt savas arodbiedrību pienākumus; pauž solidaritāti ar visiem tiem, kas tika atcelti no saviem amatiem bez jebkādam iespējam aizstāvēt sevi, piemēram, *Nuriye Gulmen* un *Semih Ozakca*, kas sāka bada streiku, kad viņiem tika atņemti akadēmiskie amati un kuru pārskatīšanas apelācijas Izmeklēšanas komisija noraidīja 2018. gada 26. janvārī;
5. uzsver, ka terorisms joprojām tieši apdraud Turcijas iedzīvotājus un uzsver, cik svarīgi ir pastiprināt jau esošo ES un Turcijas sadarbību, lai efektīvi novērstu terorisma

draudus; tomēr uzsver, ka Turcijas plaši definētos pretterorisma tiesību aktus nebūtu jāizmanto iedzīvotāju un plašsaziņas līdzekļu sodīšanai par to, ka viņi īsteno savas tiesības uz vārda brīvību; šajā sakarā nosoda vismaz 146 valsts un privāto Stambulas universitāšu akadēmiķu, kas parakstīja uzsaukumu "Akadēmiķi mieram", apcietināšanu un tiesāšanu, un tādā pašā mērā nosoda nesenos to žurnālistu, aktīvistu, ārstu un parasto iedzīvotāju arestus par to, ka viņi pauda savu nostāju pret Turcijas militāro operāciju Afrinā;

6. pauž visdziļākās bažas par ieslodzījuma apstākļiem un aicina Turcijas varas iestādes veikt padziļinātu izmeklēšanu par apgalvojumiem, ka pret ieslodzītajiem izturas nežēlīgi, kā to ir ziņojušas vairākas cilvēktiesību organizācijas; atkārtoti pauž savu prasību publicēt Eiropas Padomes Komitejas spīdzināšanas novērsšanai ziņojumu (*CPT* ziņojums) un prasa pilnībā saukt pie atbildības un sodīt tos, kas vainojami cilvēktiesību pārkāpumos; mudina Turcijas varas iestādes atļaut valsts un starptautiskajiem novērotājiem uzraudzīt ieslodzījuma apstākļus;
7. pauž dziļas bažas par to, ka saskaņā ar izpildvaras dekrētu ārkārtas stāvokļa sakarā ir tikuši slēgti 160 plašsaziņas līdzekļi; nosoda politisko spiedienu uz žurnālistiem, kā arī Turcijas valdības mēģinājumus apcietināt, iebiedēt un izraidīt ārvalstu korespondentus; mudina nekavējoties un bez nosacījumiem atbrīvot visus, kas apcietināti bez jebkādiem pierādījumiem, tostarp ES pilsoni Vācijas žurnālistu *Deniz Yücel*, kas ir ieslodzījumā jau gadu, tostarp deviņus mēnešus vieninieku kamerā, kaut arī pret viņu netika celtas nekādas oficiālas apsūdzības, kā arī *Wall Street Journal* Somijas žurnālisti *Ayla Albayrak*, kas 2017. gada oktobrī neklātienē tika notiesāta uz 25 mēnešiem ieslodzījumā par apsūdzībām terorismā, jo viņa publicēja rakstu par situāciju Turcijas dienvidaustrumos; atzinīgi vērtē to, ka daži žurnālisti un darbinieki no opozīcijas laikraksta "Cumhuriyet" tika atbrīvoti pēc tam, kad ieslodzījumā bija pavadījuši vairākus mēnešus un prasa arī atbrīvot četrus "Cumhuriyet" darbiniekus, kas joprojām atrodas ieslodzījumā — izpilddirektoru *Akin Atalay*, galveno redaktoru *Murat Sabuncu*, pētniecisko žurnālistu *Ahmet Şik* un grāmatvedi *Emre Iper* — un visus citus žurnālistus, kas Turcijā apcietināti politiski motivētu iemeslu dēļ;
8. ir ļoti nobažījies par masveida represijām pret Turcijas pilsoniskās sabiedrības organizācijām, jo 1125 apvienības un 41 fonds ir slēgti, izmantojot ārkārtas dekrētus un jo īpaši pauž bažas par vienas no vadošām NVO līdera *Osman Kavala* apcietināšanu; izsaka nosodījumu par prezidenta Erdogana paziņojumu, ka *Osman Kavala* ir "aģents" un Turcijas "sarkanais Soross", lai gan joprojām nav formulētas apsūdzības pret viņu; mudina Turcijas valdību atbrīvot Osman Kavala, jo viņa apcietināšana ir politiski motivēta un patvaļīga; pauž dziļas bažas par to, ka politiķi turpina publiski nosodīt un iebiedēt žurnālistus, redaktorus, akadēmiķus un cilvēktiesību aizstāvjus par viņu kritiskajiem uzskatiem; ir ārkārtīgi nobažījies par to, ka ierēdņi, tostarp valsts augsta ranga pārstāvji, aizvien vairāk izmanto naida kurināšanas runas;
9. izsaka nosodījumu par Ankaras valdes priekšsēdētāja biroja 2017. gada 19. novembra paziņojumu attiecībā uz lēmumu uz nenoteiktu laiku aizliegt jebkādas pasākumus, ko organizē LGBTI organizācijas, pēc tam, kad trīsreiz pēc kārtas tika aizliegts Stambulas praida gājiens un citi praida gājieni valstī; pauž nožēlu par to, ka pēc šī paziņojuma citos Turcijas reģionos tika aizliegti LGBTI pasākumi; uzsver, ka šis ir smagais pārkāpums pret vārda brīvību un pulcēšanās brīvību, kas garantētas Turcijas

Konstitūcijas 26., 33. un 34. pantā, kā arī Starptautiskā pakta par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām (*ICCPR*) 19. un 21. pantā; aicina Turcijas varas iestādes nekavējoties atsaukt aizliegumu un atbrīvot nesen apcietināto vadošo LGBTI aktīvistu *Ali Erol*;

10. pauž visdziļākās bažas par to, ka juristi, tiesneši un prokurori joprojām ir pakļauti smagam politiskam spiedienam, tostarp izmantojot atlaišanu un apcietināšanu; aicina Turciju atjaunot un īstenot visas juridiskās garantijas, lai nodrošinātu pilnīgu tiesu sistēmas neatkarības īstenošanu, kā arī nekavējoties īstenot Venēcijas komisijas ieteikumus;
11. asi nosoda Turcijas parlamenta nekonstitucionālo lēmumu atsaukt imunitāti lielam skaitam deputātu, tādējādi dodot iespēju 10 opozīcijas deputātu apcietināšanai, tostarp apcietināti Tautas Demokrātiskās partijas (HDP) līdzpriekšsēdētāji *Figen Yuksekdag* un *Selahattin Demirtas*, kā arī atsaukts mandāts 6 opozīcijas deputātiem, tostarp visnesenāk — Saharova balvas ieguvējas *Leyla Zana* mandāts; atkārtoti pauž solidaritāti ar likumīgi ievēlētajiem parlamenta deputātiem, kuri tiek aizturēti un iebiedēti, un prasa respektēt viņu mandātus un ievērot viņu tiesības uz pienācīgu aizstāvību tiesā, kā arī prasa viņus atbrīvot; izsaka nosodījumu par 68 kurdu mēru turēšanu ieslodzījumā; izsaka nosodījumu par vietējo ievēlēto pārstāvju patvaļīgu aizstāšanu, kas vēl vairāk iedragā Turcijas demokrātisko struktūru;
12. pauž dziļas bažas par situāciju Turcijas dienvidaustrumos, jo īpaši tajās teritorijās, kur tiek izsludinātas komandantstundas, pielietots pārmērīgs spēks un piemērota kolektīvā sodīšana; mudina Turciju izstrādāt plānu vismaz pusmiljona iekšzemē pārvietoto personu efektīvai reintegrācijai; atkārtoti pauž nosodījumu par to, ka PKK ir atgriezies pie vardarbības, un tā ir teroristisko organizāciju ES sarakstā kopš 2002. gada, un mudina šo organizāciju nolikt ieročus un izmantot miermīlīgus un demokrātiskus līdzekļus savas gribas paušanai; atgādina, ka Turcijas valdības pienākums ir aizsargāt visus Turcijas pilsoņus; pauž sašutumu par plaši izplatīto ekspropriācijas praksi, tostarp pašvaldību īpašumu gadījumā; pauž pārliecību, ka tikai politiski taisnīga kurdu jautājuma atrisināšana var panākt ilgtspējīgu stabilitāti un labklājību šajā teritorijā un visā Turcijā, un tāpēc aicina abas puses atgriezties pie sarunu galda;
13. pauž dziļas bažas par to, kā Turcijā funkcionē tiesu sistēma, ņemot vērā Stambulas krimināltiesas lēmumu atstāt ieslodzījumā divus žurnālistus — *Mehmet Altan* un *Sahin Alpay*, neraugoties uz to, ka konstitucionālā tiesa pieprasīja viņus atbrīvot, pamatojoties uz to, ka viņu tiesības ieslodzījumā ir tikušas pārkāptas; atbalsta PV/AP *F. Mogherini* un komisāra *J. Hahn* paziņojumā teikto, ka ES sagaida no Turcijas varas iestādēm to, lai tiktu nodrošināta Konstitucionālās tiesas 2018. gada 11. janvāra lēmuma piemērošana, un žurnālisti nekavējoties tiktu atbrīvoti; pauž dziļu nožēlu par neseno *Amnesty International* Turcijā priekšsēdētāja *Taner Kılıç* atkārtoto apcietināšanu, ko plašā mērā uzskata par taisnīgas tiesas farsu, un aicina atcelt pret viņu un viņa līdzatbildētājiem („Stambulas desmitnieku”) izvirzītās apsūdzības, jo pret viņiem nav iesniegti nekādi konkrēti pierādījumi;
14. aicina Savienības augsto pārstāvi, EĀDD, Komisiju un dalībvalstis turpināt izvirzīt ar to partneriem Turcijā jautājumu par apcietināto cilvēktiesību aizstāvju, politisko aktīvistu,

juristu, žurnālistu un akadēmisko aprindu pārstāvju situāciju un nodrošināt viņiem diplomātisko un politisko atbalstu, tostarp tiesas prāvu novērošanu un uzraudzību;

15. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei / Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos un Turcijas prezidentam, valdībai un parlamentam.